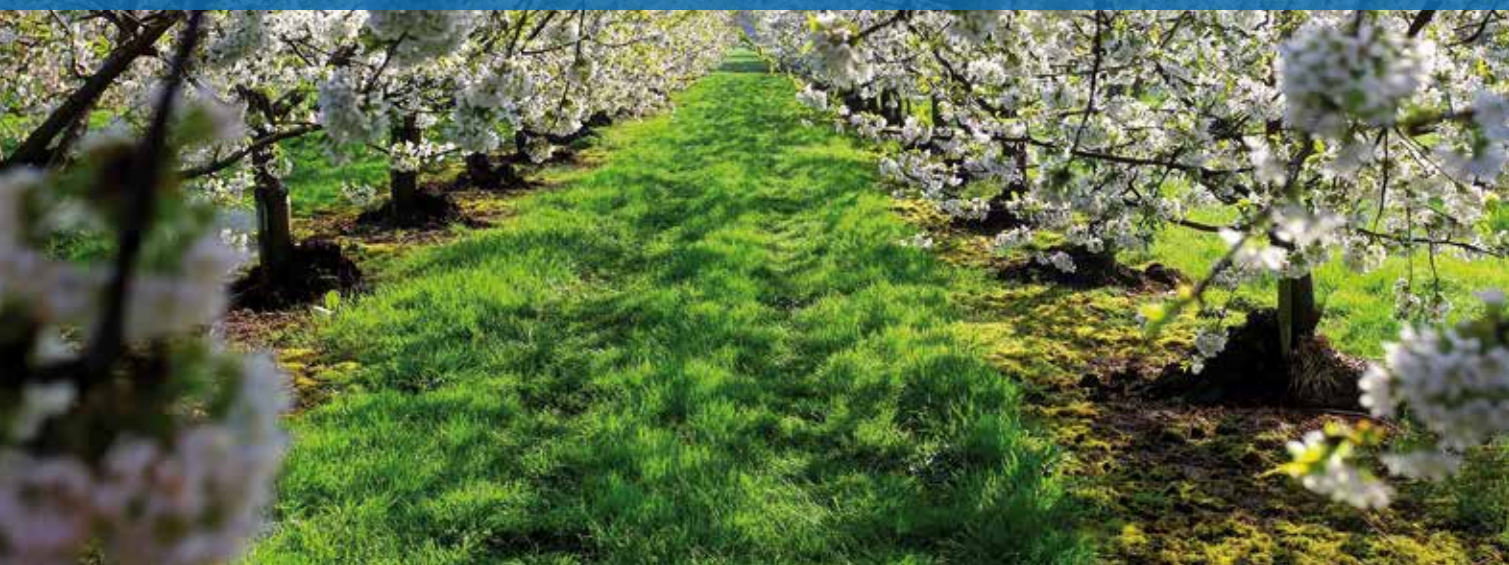

In gesprek met boeren en (glas)tuinders in Lingewaard

“Voorkom dat de agrarische sector
verdwijnt uit Lingewaard.”

INTRODUCTIE

Dit rapport geeft inzicht in de actuele situatie (2024) op agrarische bedrijven in de gemeente Lingewaard en de toekomstplannen van de ondernemers. Hiervoor zijn gesprekken gevoerd met 120 boeren en tuinders. De resultaten van de gesprekken, samengevat in deze rapportage, geven een duidelijk beeld van de bedrijven, plannen van de ondernemers, de door hen ervaren knelpunten en hun adviezen aan overheden.

Achtergrond keukentafelgesprekken

In het voorjaar en de zomer van 2024 zijn er keukentafelgesprekken gevoerd met agrarische ondernemers en hun gezinsleden in de gemeente Lingewaard. Dat gebeurde in opdracht van de gemeente. Veel boeren en tuinders doen mee met deze gesprekken over de toekomst van hun bedrijf en het omringende platteland. Hun partner en hun opvolger zitten er vaak bij en praten volop mee.

Ze zijn eerlijk over de knelpunten die ze ervaren, hun uitdagingen en de toekomst.

Doel van de gemeente is om via de keukentafelgesprekken een duidelijker beeld te krijgen van de ontwikkelingen in de sector en de toekomstvisie van ondernemers. Het moet zicht bieden op de behoeften, mogelijkheden en standpunten van agrariërs als het gaat om bedrijfsontwikkeling, -opvolging en -beëindiging. Dat helpt de gemeente bij het maken van beleid voor het buitengebied zoals de actualisering van het gemeentelijke omgevingsplan.

Werkwijze en uitvoering

In april 2024 is een startbijeenkomst georganiseerd voor de agrarische ondernemers in de gemeente over de opzet en doelen van het onderzoek. Ook is informatie over het onderzoek geplaatst op de gemeentepagina van het huis-aan-huisblad.

De agrarische coaches die de keukentafelgesprekken met de ondernemers voeren - Lizanne Roeleven, Monique te Kieft, Rob Huinink en Wim Korsten - hebben zich op de bijeenkomst voorgesteld. Zij werken onafhankelijk van de gemeente. Op de bijeenkomst is beloofd dat de gegevens anoniem worden verwerkt.

De adresgegevens van ondernemers zijn getraceerd via de KvK en de gemeente. Op de startavond gaf overigens al een flink aantal ondernemers zich op voor een gesprek met een van de coaches.

Met de ondernemers is telefonisch een afspraak gemaakt. In enkele situaties gingen de coaches persoonlijk bij de ondernemer langs om een afspraak te maken. In de meeste gevallen reageerden de ondernemers positief. Men zat er soms echt op te wachten. Vaak namen partner en bedrijfsopvolger deel aan het gesprek.

De gesprekken zijn positief ervaren door de ondernemers. De sfeer was prettig en open. Er werd vaak waardering uitgesproken voor het initiatief van de gemeente om deze gesprekken te voeren. Wel was er enig wantrouwen of er wel iets met de resultaten van de gesprekken zou gebeuren.

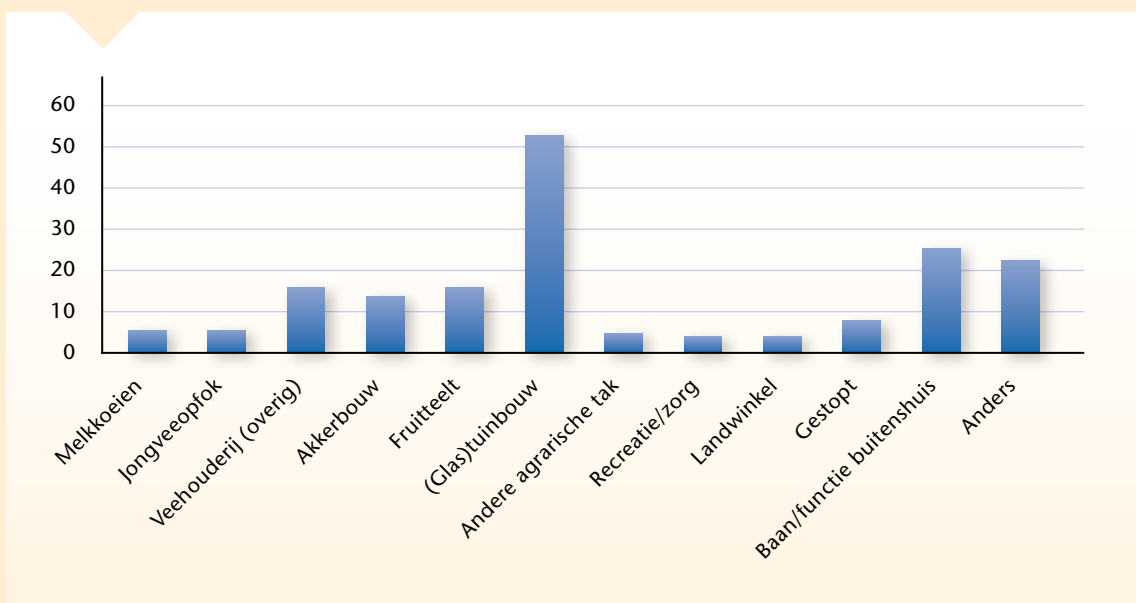
Bij dit onderzoek is uitgegaan van 233 adressen. Daarvan bleken sommige adressen dubbel te zijn vanwege meerdere bedrijven per inschrijving. Sommige bedrijven zijn gestopt in 2023 of 2024. Na aftrek van deze adressen kwamen we uit op circa 180 bedrijven die geschikt waren om te benaderen. Uiteindelijk zijn er 120 keukentafelgesprekken geweest. Dit rapport is daarom gebaseerd op de gegevens en meningen van ondernemers op deze 120 adressen.

Huidige bedrijfssituatie, grote variëteit

“Wij hebben nu een rendabel bedrijf, maar hoe lang nog?”

De agrarische sector is een belangrijke economische sector in de gemeente Lingewaard. De diversiteit in agrarische bedrijfstakken is groot, groter dan in veel andere gebieden in Nederland. De tuinbouw springt eruit. Tijdens de keukentafelgesprekken is gevraagd welke takken op het bedrijf aanwezig zijn met een maximum van drie.

HUIDIGE BEDRIJFSSITUATIE ALLE BEDRIJVEN (max. 3 takken)

Hoewel een scherpe indeling niet altijd gemaakt kan worden, deelt men de landbouw gewoonlijk op in akkerbouw, veehouderij en tuinbouw. De laatste categorie wordt weer onderverdeeld in vollegrondstuinbouw en kassenteelt. Tijdens de gesprekken bleek dat er een tamelijk groot verschil is in ondernemersvisie en -strategie tussen landbouw- en (glas)tuinbouwbedrijven. Daarom worden deze twee sectoren in dit rapport afzonderlijk behandeld.

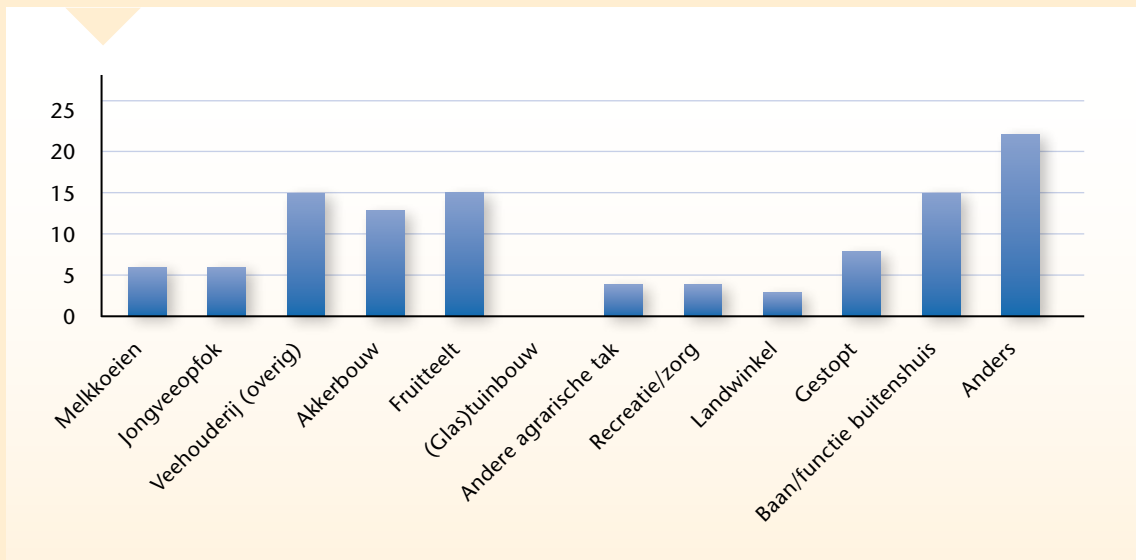
Voor de duidelijkheid, in dit rapport is de indeling:

- landbouwbedrijven: akkerbouw, veehouderij, fruitteelt en alle overige agrarische bedrijven
- tuinbouw: vollegrondstuinbouw en kassenteelt

Landbouwbedrijven

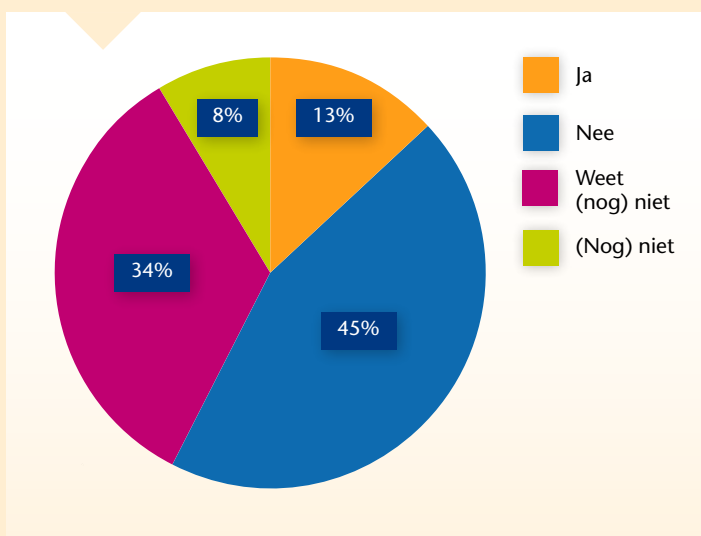
In deze categorie vallen 67 bedrijven waar gesprekken mee zijn gevoerd. De onderstaande tabel geeft aan welke bedrijfstakken op de bedrijven aanwezig zijn. Hieruit blijkt een grote variëteit. Veehouderij, akkerbouw en fruitteelt zijn ongeveer gelijk verdeeld. Vijftien bedrijven halen ook een inkomen buiten het bedrijf. Er zijn in vergelijking met elders in Nederland relatief weinig bedrijven die actief zijn in recreatie, zorg en huisverkoop.

HUIDIGE BEDRIJFSITUATIE LANDBOUW (max. 3 takken)

De ondernemers op landbouwbedrijven in Lingewaard zijn gemiddeld, zoals elders in Nederland, van oudere leeftijd. Op bijna 70% van de bedrijven is de jongste ondernemer ouder dan 50 jaar. In slechts 9% is de jongste ondernemer jonger dan 35 jaar. De actuele situatie over bedrijfsopvolging zegt veel over de toekomst van de bedrijven in het gebied. De figuur hieronder maakt duidelijk dat op veel bedrijven een opvolger ontbreekt.

OPVOLGER LANDBOUW

“Van jaar tot jaar bekijken we of we stoppen of doorgaan.”

Op slechts 13% van de bedrijven is een opvolger in beeld of al actief. Op 8% van de bedrijven is dat nog niet van toepassing omdat de kinderen nog te jong zijn. 45% van de bedrijven wordt zeker niet opgevolgd, 34% weet het nog niet. Duidelijk is dat komende jaren door bedrijfsbeëindiging nogal wat landbouwgrond vrijkomt voor de agrarische blijvers of voor andere doeleinden.

“Sinds kort heb ik ons bedrijf overgenomen. Ik begin me echt ondernemer te voelen, het is pittig, maar wel wat ik graag wil.”

Toekomststrategie

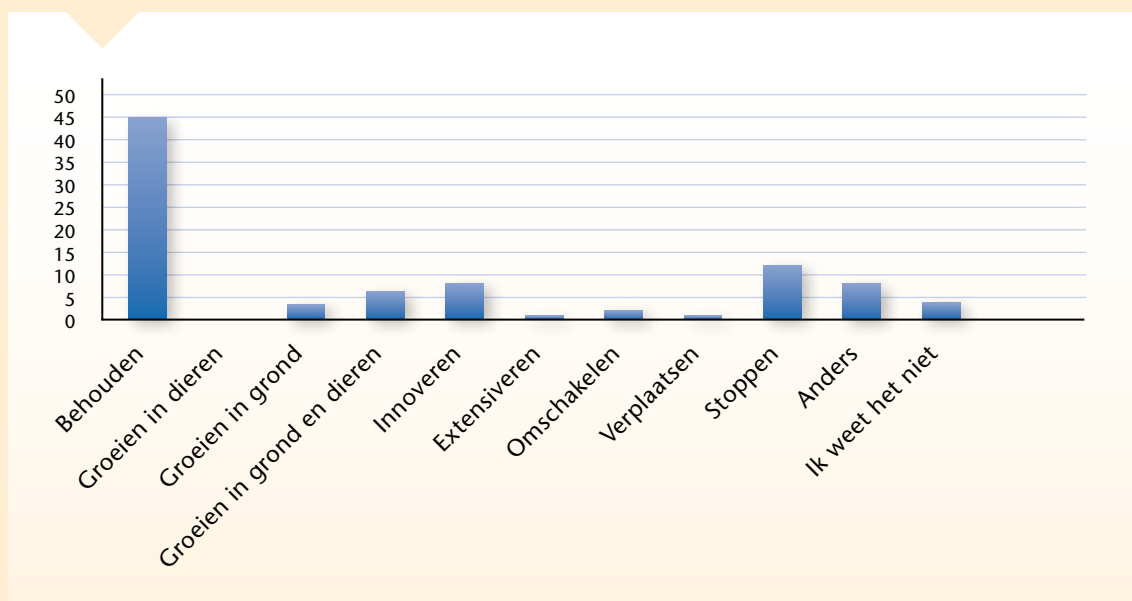
“Park Lingezegen is erg groen geïntereerd, hoe lang kan ik nog op mijn manier werken?”

“We moeten er nu voor zorgen dat iedereen in het bedrijf zijn eigen plek vindt. Zorgen voor de zachte kant, dat vind ik lastig.”

“Wat we doen, willen we goed doen.”

Doel van de keukentafelgesprekken was niet alleen om de huidige situatie op de bedrijven in kaart te brengen, maar ook om de ideeën te horen over de toekomst. Ofwel, wat is de toekomststrategie van de ondernemers? In de onderstaande figuur staan de verschillende strategieën waaruit kon worden gekozen en het aantal keer dat deze is genoemd. Drie strategieën konden worden aangekruist.

STRATEGIE LANDBOUW (max. 3)

De genoemde strategieën (in aantallen) en de gegeven toelichting door de ondernemers hierop geeft helderheid over het toekomstbeeld van de ondernemers. Vooral het volgende valt op:

- Een relatief groot aantal ondernemers wil zijn bedrijf houden zoals het is. Ze zijn tevreden met hun situatie, zitten aan hun maximum qua werkdruk, hebben niet de financiële mogelijkheden om uit te breiden of er is geen opvolger in zicht. Het is de vraag of dit realistisch is gezien de onzekere en veranderende situatie in de landbouwsector.
- Groeien in dieraantal in combinatie met grond is de strategie van 6 bedrijven. De vraag is of dit kan worden gerealiseerd vanwege de beschikbaarheid en kosten van grond. De aanscherping van de mestregels is reden dat geen enkele veehouder overweegt te groeien in alleen dieraantal.
- 8 bedrijven zeggen in te zetten op innovatie. Er zijn zorgen over de juridische borging van nieuwe technieken.
- Opvallend is dat vrijwel geen enkele ondernemer overweegt om zijn bedrijf te verplaatsen.

“Het gaat goed zo, we hoeven niet te groeien.”

Ervaren knelpunten

“Er kan hier helemaal niets meer. Als veehouder krijg ik niets voor elkaar. De gemeente wil veehouders weg hebben .”

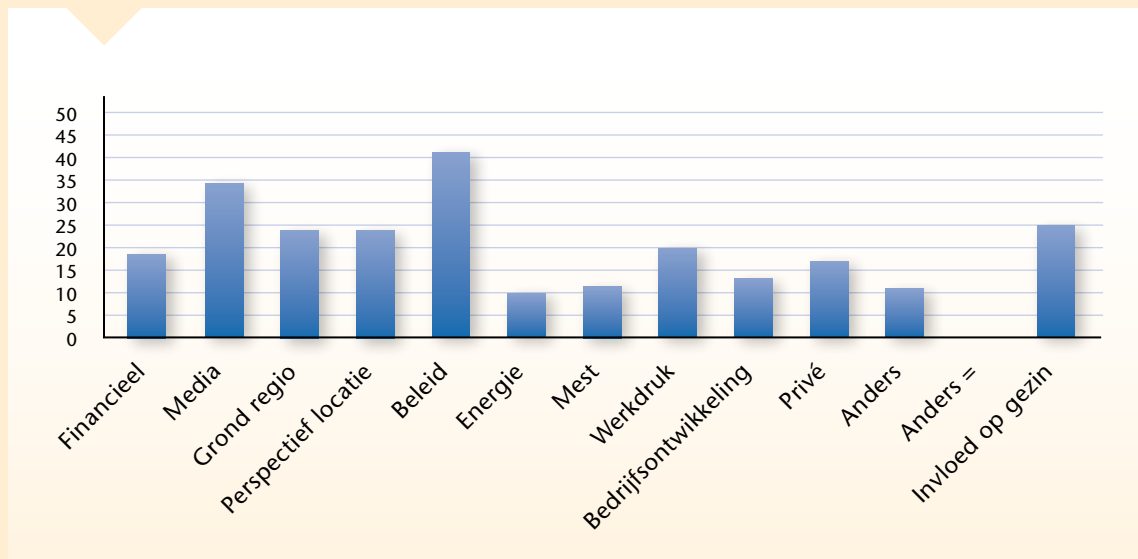
“De stroperigheid van de bureaucratie maakt me boos.”

“We hebben als fruitteilers te weinig invloed op de prijs van ons product. Het aanbod is groot, de prijs laag.”

“Ik zit met zoveel dingen, dat ik niet weet waar te beginnen.”

Dat ondernemers nadenken over de toekomst van hun bedrijf en daar vaak ideeën over hebben, wil niet zeggen dat zij geen knelpunten ervaren. Tijdens de keukentafelgesprekken konden de deelnemers aangeven welke knelpunten zij ervaren (meerdere punten mogelijk) en hoeveel hinder zij daarvan ervaren (veel, redelijk veel of een beetje). De antwoorden staan in het figuur op de volgende pagina.

KNELPUNTEN LANDBOUW, VEEL, REDELIJK VEEL, EEN BEETJE

Duidelijk is dat het beleid van de overheid als het grootste knelpunt wordt ervaren. Het beleid is volgens veel ondernemers te streng, onduidelijk en/of verandert te vaak. Communicatie met overheidsinstanties verloopt traag. Dat geeft spanningen bij de ondernemer en ook in het gezin. Verderop in dit rapport wordt duidelijk welke knelpunten worden ervaren - onderverdeeld naar gemeente, provincie en Rijk - en wat deze drie overheden mogelijk kunnen doen om deze knelpunten op te lossen. De wijze waarop de media berichten over de landbouw, het op een na grootste knelpunt, ergert veel ondernemers. Ze voelen zich beschuldigd en terechtgesteld. Het is niet goed of het deugt niet. Dit raakt mensen. Financiële problemen, gebrek aan grond in de regio en onvoldoende ontwikkelingsperspectief zijn drie andere knelpunten zoals die worden ervaren.

“Ik was echt misselijk van dat artikel in de krant over de invloed van spuitmiddelen op de gezondheid.”

Tuinbouwbedrijven

Na de landbouwbedrijven die hiervoor aan de orde kwamen, stappen we nu over naar de tuinbouwbedrijven. Met 53 tuinders is een gesprek gevoerd. Op 11 bedrijven wordt een deel van het inkomen buiten het bedrijf verdiend. In grote lijnen is de leeftijdsopbouw en de opvolgingssituatie vergelijkbaar met die op landbouwbedrijven. Op 64% van de tuinbouwbedrijven is de jongste ondernemer ouder dan 50 jaar. Op slechts 10% van de bedrijven is de jongste ondernemer jonger dan 35 jaar.

“We hebben een hele hoge werkdruk. Vooral mijn vrouw maakt zich zorgen over onze toekomst.”

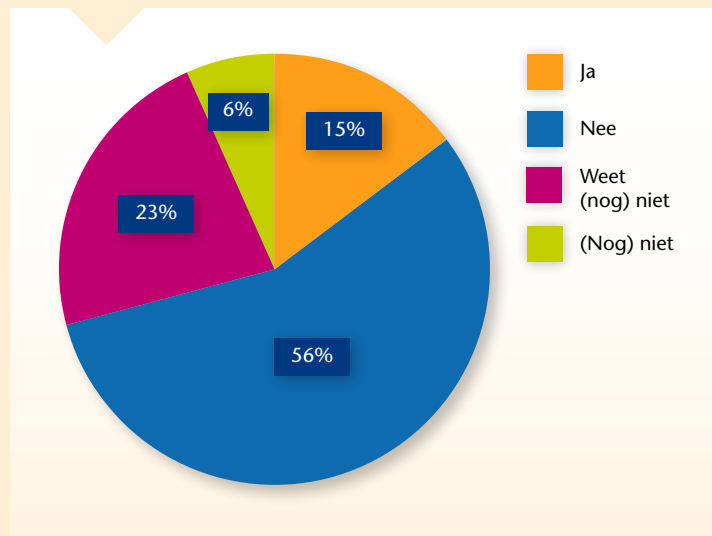

Uit de keukentafelgesprekken kan worden geconcludeerd dat veel tuinbouwbedrijven binnen afzienbare tijd beëindigd worden. Het antwoord op de vraag 'Heeft u een opvolger' staat in het figuur rechts.

Op slechts 15% van de tuinbouwbedrijven is een opvolger in beeld of al actief. Op de meerderheid van de tuinbouwbedrijven (56%) is dat niet het geval. Op ongeveer een kwart van de bedrijven is

opvolging nog onzeker. Overname van deze bedrijven hangt af van de ontwikkeling van de kost- en opbrengstprijzen, mogelijkheden voor bedrijfsontwikkeling (vergunningen, grond) en motivatie van de mogelijke opvolger.

OPVOLGER (GLAS)TUINBOUW

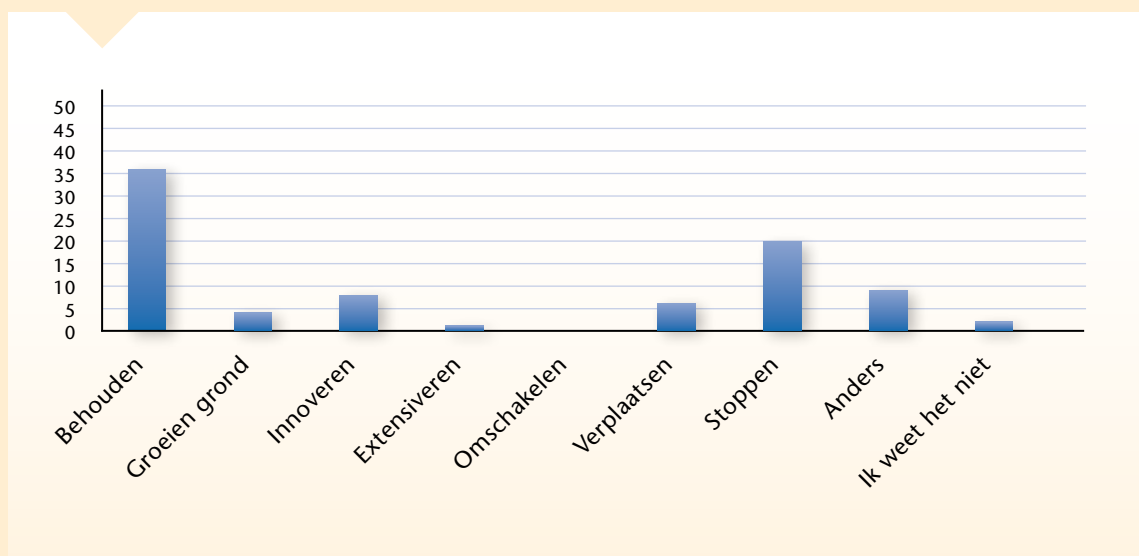

Toekomststrategie

De antwoorden op de vraag naar de ondernemerstrategie geven het volgende beeld. Hierbij waren maximaal 3 opties mogelijk.

“Ik wist dat ik een opvolger had en daardoor hebben we het bedrijf op tijd uitgebreid.”

STRATEGIE (GLAS)TUINBOUW (max. 3 opties)

Het volgende valt op:

- De strategie van meer dan de helft van de tuinders is gericht op behoud van het huidige bedrijf. Dat heeft vaak te maken met de financiële opbrengsten en/of het ontbreken van een opvolger.
- Van de 53 bedrijven zeggen er 20 op korte of wat langere termijn te gaan stoppen. Dat is een aanzienlijk deel van de sector. Een opvallende opmerking hierbij was: “Het is makkelijker een bedrijf op te bouwen dan om het te beëindigen.”
- In tegenstelling tot de groep landbouwbedrijven zijn er wel tuinders (6) die overwegen hun bedrijf te verplaatsen naar een locatie met meer perspectief. Ze willen allemaal in de regio blijven.
- 9 tuinders zeggen een niet-agrarisch toekomstbeeld te hebben. Een aantal keer wordt hierbij sloop in combinatie met woningbouw genoemd.

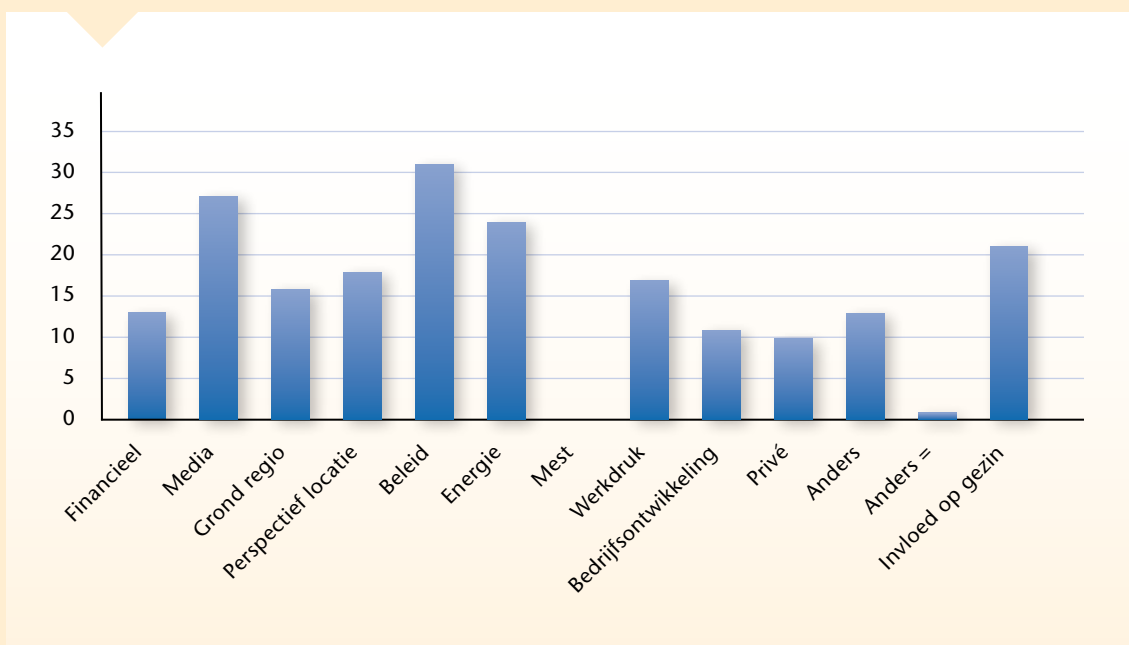
Ervaren knelpunten

Ook de tuinders konden tijdens het keukentafelgesprek aangeven welke knelpunten zij ervaren en hoeveel hinder zij daarvan ervaren (veel, redelijk veel of een beetje).

De antwoorden staan in onderstaande figuur.

“We kunnen moeilijk verder omdat we vastzitten in de procedures met de gemeente.”

KNELPUNTEN (GLAS)TUINBOUW, VEEL, REDELIJK VEEL, EEN BEETJE

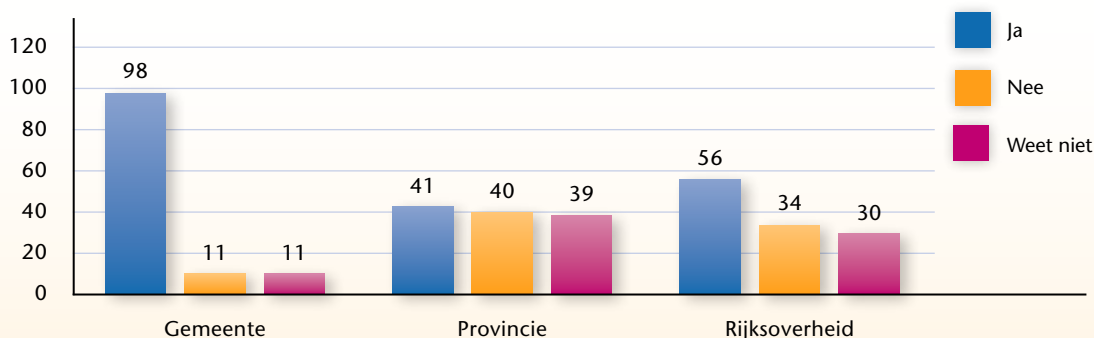
Net als bij de landbouwbedrijven ervaren veel tuinders het overheidsbeleid als knelpunt voor hun toekomstmogelijkheden. In dit geval gaat het meestal over regelgeving op het gebied van energie en gewasbeschermingsmiddelen en vergunningverlening. In het laatste geval (vergunningverlening) noemen tuinders vooral rood-voor-roodbeleid, ruimtelijke ordening en functieverandering. Berichtgeving in de media en werkdruk zijn ook knelpunten voor een groep tuinders.

“De regelgeving beperkt ons in het ondernemen; het gevolg is dat we geen plannen meer maken.”

Meningen over gemeente, provincie en Rijk vanuit landbouw en tuinbouw

Eerder is in deze rapportage al geconstateerd dat het overheidsbeleid door veel agrarische ondernemers als een knelpunt wordt ervaren. Tijdens de keukentafelgesprekken is onderscheid gemaakt tussen het gemeentelijk, provinciaal en landelijk overheidsbeleid. Gevraagd is of deze drie overheden hun beleid voor de land- en tuinbouw moeten verbeteren. De samenvatting van de antwoorden staat in onderstaande tabel.

IETS (BETER) DOEN

De cijfers spreken boekdelen. Agrarische ondernemers in de gemeente Lingewaard vinden dat vooral de gemeente zijn beleid voor de agrarische sector moet verbeteren. De kritiek op de overheid richt zich in mindere mate op provincie en Rijk. Maar de frustratie over het beleid is erg groot, vooral in de landbouwsector.

Gevraagd is op welke terreinen deze drie overheden hun beleid voor boeren en tuinders zouden moeten verbeteren. Dat leverde een scala aan voorstellen op. We noemen hier suggesties die regelmatig zijn genoemd.

Suggesties aan de gemeente

- Verbetering van de communicatie tussen agrariërs en de gemeente wordt vaak genoemd. Er is behoefte aan een vaste contactpersoon bij de gemeente, liefst met agrarische kennis. Persoonlijk overleg en bezoek aan het bedrijf wordt op erg prijs gesteld. Dat leidt tot betere en snellere communicatie. En tot meedenken vanuit de gemeente. Deze suggesties worden ook genoemd als het over de ODRA gaat.
- Bij landbouwers bestaat de indruk dat de gemeente meer betrokken is bij de tuinbouw dan bij de landbouw. De bedrijven zonder glas zijn ook belangrijk, wordt gezegd. En laat de bestaande landbouwgrond agrarisch. Dat is van groot belang voor de blijvers.
- De traagheid van de procedures bij vergunningverlening wordt als hinderlijk ervaren. Dat geldt bijvoorbeeld voor de ruimte-voor-ruimteregeling en bij sloopwerkzaamheden.
- Er klinkt kritiek op het maaibeheer. Minder maaien leidt tot meer gebruik van chemische middelen door agrariërs en soms tot een onveilige verkeerssituatie.
- Er worden vraagtekens gezet bij het nut van inspraak/inloopbijeenkomsten. De indruk bestaat dat er weinig wordt gedaan met kritiek en suggesties van de bezoekers.

“Regel een vast aanspreekpunt bij de gemeente voor agrarische vraagstukken.”

Suggesties aan de provincie

- Bij veel ondernemers is het onduidelijk welke taken gemeente en provincie hebben als het gaat om het buitengebied. Dat geldt ook voor de terreinbeherende organisaties. Die onduidelijkheid geldt specifiek voor het beheer van natuurterreinen en aanwijzing van waterwingebieden.
- Gepleit wordt voor meer samenwerking tussen gemeente en provincie.
- De provincie zou Staatsbosbeheer beter moeten aansturen, ‘anders wordt alles natuur’.
- Er wordt door diverse ondernemers een beroep gedaan op de provincie om verworven gronden beschikbaar te stellen aan de blijvers in de land- en tuinbouw.
- Het pleidooi voor een betere en meer persoonlijke communicatie met agrariërs wordt ook geadresseerd aan de provincie.

“Ik vraag me af waarom onze koeien niet in de uiterwaarden mogen grazen in plaats van galloway runderen. SBB en de steenfabriek regeren over de graslanden van dit gebied en wij als veehouders komen daar niet mee in contact.”

Suggesties aan de landelijke overheid

- Ondernemers hebben grote behoefte aan een lange-termijnbeleid voor de land- en tuinbouw. Het beleid verandert nu te vaak. Daar kunnen agrariërs moeilijk op plannen en investeren. Dat geldt bijvoorbeeld voor elektrische vrachtwagens en productie van zonne-energie.
- Het beleid met betrekking tot gewasbescherming wordt bekritiseerd. Middelen worden verboden terwijl nieuwe, 'groene' middelen minder effectief zijn of nog niet zijn toegelaten.
- Ondernemers storen zich aan de overmaat aan regelgeving en hebben de indruk dat Nederland strenger is dan andere lidstaten in de Europese Unie.
- De indruk bestaat dat er in de landelijke politiek te weinig aandacht is voor voedselzekerheid en voedselveiligheid.

“Houd je aan de Europese regels en doe er geen schepje bovenop.”

Vervolgstappen

Tijdens de 120 keukentafelgesprekken is gevraagd of een individueel vervolg op deze gesprekken zinvol is. Hierop werd 48 keer ja gezegd, 66 keer nee en 6 keer 'weet ik niet'. Een tamelijk grote groep ondernemers heeft dus behoefte aan een vervolg. In de meeste gevallen gaat het dan om begeleiding en ondersteuning bij beleidsvragen (21 keer) en coaching (16 keer). Vaak waren dit vragen over ruimtelijke ordening. Als een ondernemer dit wenste, brachten we hem in contact met een contactpersoon bij de gemeente. Hij bezocht de ondernemer om de beleidsvraag helder te krijgen.

Als het gaat om coaching denken ondernemers aan vragen als:

- hoe ziet ons gezinsbedrijf er over 10 jaar uit?
- hoe kunnen we de samenwerking binnen ons bedrijf verbeteren?
- welke andere takken kunnen we op ons bedrijf ontwikkelen?
- hoe krijg ik een baan die bij mij past?

Het blijkt dat ondernemers die op korte of lange termijn gaan stoppen behoefte hebben aan coaching en begeleiding daarbij.

“Het was een goed besluit om te stoppen, maar emotioneel voor mij nog steeds zwaar.”

“Het was lastig om weer werk te vinden dat bij mij past. Het heeft een hele tijd geduurd voor ik mijn draai kon vinden.”

Conclusies

- Door de keukentafelgesprekken te voeren, trad bewustwording op over de knelpunten en de situatie van het bedrijf.
- Gebrek aan perspectief en gebrek aan opvolgers maken het meer dan waarschijnlijk dat veel van de huidige bedrijven gaan stoppen. Vaak zijn het bedrijven die niet meer als 'bedrijf' verkocht gaan worden. Er komen dus veel bedrijfswoningen en -gebouwen vrij. De grond komt dan beschikbaar voor agrarische blijvers of voor andere doeleinden.
- Veel ondernemers begrijpen niet wat de gemeente wil met de toekomst van het gebied. Er is een visie op deelgebieden, maar wat er in de praktijk gebeurt, lijkt daar niet altijd mee te kloppen.
- Veel ondernemers hebben behoefte aan meer, beter en directer contact met de gemeente bij ruimtelijke vragen over hun locatie. Onduidelijk is of ze bij de ODRA moeten zijn of bij de gemeente. Ze hebben behoefte aan de gemeente als aanspreekpunt en dan vooral aan een vaste medewerker die wil en kan meedenken.
- Overheidsbeleid wordt door alle ondernemers als hun grootste knelpunt benoemd. De verschillen tussen sectoren leiden ertoe zij met ander beleid en andere regels te maken hebben.
- Er zijn zorgen of ieder wel gelijk behandeld wordt. Grote glastuinders lijken beter gehoord te worden dan kleine. Landbouwbedrijven, en dan zeker fruit- en melkveebedrijven, lijken minder gehoord te worden dan glastuinbouwbedrijven.
- Het ruimtelijke beleid van de gemeente is sterk bepalend of ondernemers nieuwe kansen (neventakken/nieuwe hoofdtakken) kunnen benutten. Toestemming om extra woningen te bouwen maakt stoppen en pensioneren mogelijk of onmogelijk. De ondernemers hebben niet het gevoel dat de gemeente hun belangen voldoende serieus neemt.
- Ondernemers vonden het vaak nuttig om met een onafhankelijk persoon een vertrouwelijk gesprek te voeren, waarin vragen werden gesteld over onder andere de toekomst van het bedrijf, de onderlinge communicatie in het gezin en het welbevinden van de ondernemer en zijn gezinsleden.

Aanbevelingen:

- Vertaal de visie op de verschillende deelgebieden, waaronder bijvoorbeeld Hogewoerd en Rietkamp, binnen de gemeente in een helder en transparante uitvoeringspraktijk. Doe dit samen met agrarische ondernemers en andere belanghebbenden. Zorg voor goede en consequente uitvoering. Dat maakt dat ondernemers tijdig hun keuzes kunnen afstemmen op wat op hun locatie mogelijk is.
- Stel een vast contactpersoon (of team van contactpersonen) met agrarische kennis en affiniteit aan waar ondernemers uit het buitengebied met hun vragen en problemen terecht kunnen. Geef dit team mandaat om procedures te bewaken en te zorgen dat aanvragers correct worden behandeld. Maak helder welke rol de ODRA en welke rol de gemeente heeft bij ruimtelijke vraagstukken.
- Maak een meer overkoepelende visie op alle vrijkomende grond en gebouwen, uiteraard met de sectoren samen. Zorg dat er afspraken komen waar mensen op kunnen rekenen, zie ook de aanbevelingen hierboven.
- Laat alle landbouwgrond niet verdwijnen voor woningbouw en natuur.
- Schep de mogelijkheid dat stoppers gebruik kunnen maken van onafhankelijke begeleiding. Er komt veel op hen af.
- Zorg dat duidelijk is hoe de gemeente met de conclusies en aanbevelingen van dit project verder gaat. Informeer mensen over het vervolg en betrek ze er actief bij. Dat geeft vertrouwen.

In gesprek met boeren en (glas)tuinders in Lingewaard

Opdrachtgever	gemeente Lingewaard
Opdrachtnemer	Roeleven & Co, training en coaching
Gegevensverwerking	Monique te Kieft
Tekst verslag	Aart van Cooten
Ontwerp	Sita Menses Vormgevers Arnhem www.vormgeversarnhem.nl
Drukwerk	Drukwerkdeal

Het project is uitgevoerd door de agrarische coaches:

Lizanne Roeleven	www.roeleven-co.nl
Monique te Kieft	www.tekiefertecoaching.nl
Rob Huinink	www.huininkconsult.nl
Wim Korsten	www.hetontwikkelbedrijf.nl

Lizanne Roeleven, Monique te Kieft, Rob Huinink & Wim Korsten | Alle rechten voorbehouden | © november 2024

Dit verslag kunt u ook lezen op de website van Lingewaard:
www.lingewaard.nl/keukentafelgesprek

Datum verslag: november 2024

Gemeente Lingewaard

Kinkelenburglaan 6
6681 BJ Bommel
info@lingewaard.nl
www.lingewaard.nl

